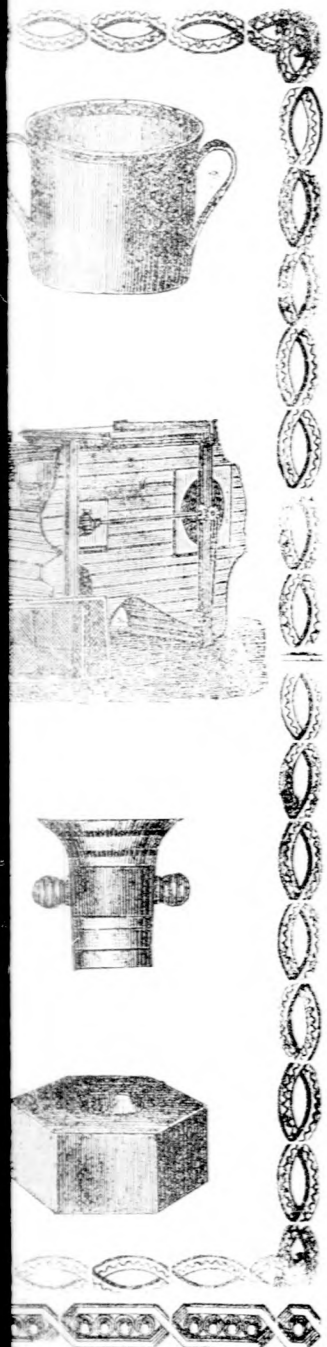

ZET

Realis-

elvétetnek.

azgatóság.

atin

ritők

73—

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KOZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL.

Előfizetési árak

helyben, vagy postán küldve:
 Egész évre 10 frt — kr.
 Félévre 5 — —
 Negyedévre 2 — 50 —
 Egy órára 1 — —
 Egyes szám 4 kr.

Alap szellemi részét illető minden köz-
 lemény a szerkesztőségbe (Nagy-uj-utca
 1702. sz.) barmintve küldendő.

Előfizethető helyben:

Telegráf K. Lajos könyvkereskedésében,
 és a kiadóhivatalban. (Nagy-uj-utca
 1702. sz. alatt.)

Hirdetési díj:

Négy hasábolj felül sorozt 5 kr. Nagyobb
 terjedelmű a többzetű hirdetések alkü
 szerinti jutányos áron vesztnek fel. Bajtás
 díj minden külön beigtatásert 30 kr.

Hirdetést vagy reclámtot magában foglaló
 udjónság sora 50 kr.

Nyilttéri közlemények minden petit sora
 50 krajczár.

Hirdetések fölvtálatnak a szerkesztőség-
 ben és kiadóhivatalban. (Nagy-uj-utca
 1702. sz. a.)

Köziratok nem adótnak vissza.

Hol maradt a zászló?

Debreczen, aug. 3.

(K. B.) Mire való a városháza tetején az a mennykő nagy vasrud? Talán arra, hogy a királyi tanácsos polgármester ur a fogait piszkálja vele? Avagy pedig talán arra, hogy a rakonczátlan szelbali tigriseket a karóba huzatásra emlékeztesse?

Óh nem! Ennek a vasrudnak igen egyszerű rendeltetése van, az tudniillik, hogy nevezetesebb halálesetek alkalmával fölvonják rá a gyászlobogót, ünnepek alkalmával pedig vagy a város kétes értékű, a fekete-sárgát megközelítő színei, vagy pedig a nemzeti színek hirdessék, hogy Debreczen ünnepel!

Nos, tegnap is ünnepelt Debreczen, a városháza zászló-rudján még sem hirdette semmi jel ezen ünnepet. Egy fekete lobogó lengedett a zászlórudon csupán, de ezt nem lehetett arra magyarázni, hogy azért vonatott föl, mert augusztus 2-ika gyászünnep, hiszen mindenki tudta, hogy a gyászlobogó egyik városi bizottsági tag elhunytát hirdette. A nemzeti lobogót azonban, legalább az ünnepély óráiban, illő dolog és hazafias kötelesség lett volna felvonatni. De a nemzeti lobogót tegnap senkise látta a városházán.

Bezzeg, midőn király ő felsége Debreczenben időzött, a hyperloyalitás sietett a városházára felhuzatni a fekete-sárga zászlót, noha köztudomású tény, hogy Debreczent nem az osztrák császár, hanem a magyar király látogatta meg. A hyperloyalitás azonban valóságosan kéjelgett abban a látványban, mely ekkor feltárult: annyi ezer és ezer nemzeti lobogó közt egy fekete-sárgát is láthatni éppen a városházán, a király lakhelyén.

Nem csodálkozhatunk tehát a feletti, hogy midőn a »rebellisek« emléket ünnepli a város népe és ifjusága, a hyperloyalitás nem mer odújából előbujni s nem mer együtt ünnepelni az ünneplőkkel.

Megszoktuk már azt, hogy a »hivatalos« Debreczen nem ünnepel akkor, midőn Debreczen népe ünnepel. Megszoktuk már, hogy a nép és ifjuság forró lelkesedésére hideg zuhanyt szeret önteni a debreczeni hatóság, megszoktuk már, hogy uraink fitymálva, lenézőleg beszél-

nek minden hazafias ünnepélyről: de ily királyon, mint tegnap, még sohasem nyilvánult a hivatalos Debreczen magatartása. Eddig legalább megtett annyit a polgármester ur, hogy két városi tisztviselőt kiküldött a város képviselőtársaság ünnepélyre, megmondván azonban nekik, hogy azért ne nagyon mutogassák magukat, ne tüntessenek jelenlétükkel, — de hát mégis ott voltak. Tegnap ez is elmaradt. A várost senkise képviselte az ünnepélyen — nagy dicsőségére a hatóságnak!

Más városokban a hazafias ünnepélyek élén a hatóság áll, mert ott teljesen tudják méltányolni az ilyen ünnepélyek morális hatását. Aradon például a vértanú-szobor leplezése alkalmával az alkalmi beszédet a polgármester tartotta, nem félve attól, hogy ezért rebellisnek fogják Bécsben tartani; más városokban is, ha hazafias ünnepélyek tartatnak, mindenütt ott vannak a hatóság képviselői, sőt többnyire ott szerepelnek a rendezők közt. Csak nálunk van olyan szégyenletes helyzet, hogy a hatóság távol tartja magát az ilyen ünnepélyektől, rangján alólinak tartván azt, hogy a nép közé leereszkedjék. (Bezzeg, ha korteskedni kell, tudnak akkor házalni!)

Midőn pedig a saját magunk által választott városi hatóság, mely legközelebb áll hozzánk, melynek vérnek kellene lenni a mi vérünkkel, nem tud, vagy nem akar velünk együtt lelkesedni és ünnepelni: akkor mit várhatunk az állami tisztviselőktől? A tisztviselők kezdenek is már kasztszerűleg tömörülni, érzelemben és gondolatban tölönk elválni, pedig a magyar állam nem valami elvont, abstract fogalom, sem pedig nem a Szapáry dominiuma, a magyar államot mi alkotjuk, az adófizető polgárok százezrei, Debreczen városát mi alkotjuk. Debreczen munkás lakói s annyit legalább elvárhatnánk azoktól, a kiket mi tartunk, hogy velünk együtt érezzenek s ne helyezzék magukat mindig ellentétbe velünk!

A városi hatóságnak s egyáltalában a hivatalnok-világnak tüntető távolmaradása a hazafias ünnepélyektől maga után vonja azután azt is, hogy mindazok, kik rendszerint a mások példája után indulnak, hasonlóképen járnak el s az egész ünnepélyt átengedik az ifjuság és a nép

számára, holott aug. 2-ika tulajdonképen Debreczen város összes lakosságának ünnepe lenne!

Simonffy Imre polgármester ur maga is honvéd volt. A mulasztás tehát, melyet tegnap elkövetett, kétszeres számitás alá esik. Ki lelkesedjék akkor a nagy idők emlékein, ha a régi honvédek is szőgyelni kezdik akkori tetteiket?!

BELFÖLD.

Gábor Áron siremlékének leplezése. Lélekemelő ünnepet ült vasárnap Haromszék. Gábor Áron székei ágyúhős siremlékét leplezték le az eresztvényi temetőben, Sepsi-Szt-Györgyön külön vonat vitt oda nagy közönséget s a vidékről is száznál több kocsival jöttek. Jelen voltak Pötsa főispán, Tompa alispán, s a városok, községek küldöttei. A fölszentelést Bálint esperes végezte, beszédet mondott Domokos Ödön, Dömjén István és Gábor Áron régi bajtársa: Nagy Sándor. Este fényes táncvigalom volt Sepsi-Szent-Györgyön.

Kossuth és a munkások. Kossuth Lajos 90-ik születésnapját a budapesti munkások is készülnek megünnepelni. Valószínűleg egy nagyobb munkásküldöttség is fog tisztelegni Kossuthnál.

KÜLFÖLD.

Bismarck herceg Jénában. Jéna, aug. 1. Bismarcknak a megerkezése fényes tüntetésre adott alkalmat a jénaiaknak. A pályaudvaron a községtanács elnöke és Lipsius professor üdvözölték Bismarck herceg valóságban megemlékezett róla, hogy milyen fontos misztója van a jénei egyetemnek a nemzeti művelődés fejlesztésében és a nemzeti önérték megerősítésére. A Medve fogadóban az egyetem küldöttsegének élén Broekhaus tanár üdvözölte a herceget. Leirhatatlan hatást tett, a mikor Bismarck beszédének végén kijelentette, hogy mint magánember és felelmet nem ismerve, mindig nyíltan kifogja mondani a véleményét.

A katonai kiadások emelése. Berlin, aug. 1. A Post szerint a birodalmi gyűlés elé alkalmasint törvényjavaslatot fognak terjesztetni, mely hatvan millióval több katonai kiadást enged meg az eddiginél. A hadügyi kormányzat kétféle javaslatot dolgozott ki, tekintettel a fedezet megszerzésének lehetőségeire.

Az osztrák kormányváltozás. Azt a hírt, hogy Prazak báró beadta a lemondását, megerősítik. A felhivatalos hétfői lapok azt a kölönös hírt közlik, hogy a cseh miniszterség egyelőre nem is fog betöltetni.

Rankó megvárta a legelső viharos, sötét éjszákát és akkor belopózva az Ibrahim udvarára, megkopogtatta a földszinten levő rácsos ablakot. — Az ifjunak odaigért leány nyitotta azt ki.

— Add ide a kezedet; — szól Rankó. A leány remegve teljesíti a kívánságot, mert tudja, hogy most dől el a sorsa. — A kezéd puha, nem termelt rá a munkára; pedig nekem olyan asszony kell, a ki jól tudjon sütni-főzni, kenyeret dagasztani.

— Jól tudok sütni-főzni, kenyeret dagasztani; — felel a leány. — Tudok fonnit, szőni, varrni, meg himezni is.

Rankó megsimogatta a leány arcát, elismeri, hogy az ruganyos, üde és sima; később elismeri azt is, hogy a termete magas, telt és karcos.

Az ifju kívánságára a leány énekel; mire az bevallja, hogy a leány hangja lágy és csengő. Am még ez sem elégíti ki őt.

— Mit kívánsz még?

— Látni akarlak.

A leány lehajlik és levezi az égő mécesről az edényt, mely annak világát idáig eltakarta. — A szoba egyszerre megvilágosodik.

— Ereszd le a hajadat.

A leány engedelmeskedik és a kibontott selymes, tömött haj csakhamar a sarkát veri. Ezután Rankó a leányt az ablakhoz szólítja, benyul a rácsos és kikapcsolja a leány mell-

A férfi s nőnem társadalmi egyenjogúsága.

V.

(K. I.) Azt mondják, hogy a nők gyenge teremtesek, hogy sokkal gyengébbek a férfiaknál, de sok esetben ez nem áll, mert némely nő nem csak szemrehányó beszédével, mérges tekintetével, hanem tettelesen is úgy megveri férjét, hogy csak úgy nyög belé. De az áll, hogy a nők gyöngédebbek a férfiaknál s van józan és találekony eszök, melylyel sokszor bármely államférfival harczra kelni készek.

Tehát csak előre, munkára kedves, szép, anyagi teremtesek. Nem kell megijedni, ha elég erőt és kitartást éreznek magukban. Most minden nő választhat magának oly pályát, milyen neki tetszik. Lehet orvos, ügyvéd, államhivatalnok, iparos, tanító stb. Nagyon jól tudom, hogy a férfi világ irigy szemmel fogja nézni és bámulni ügyességüket s haladásukat. A munka sem nőnek, sem férfiaknak nem szőgyen.

Ezen dolog mai állása a férfiakra nézve csak annyiban szőgyen, hogy a jó házi nököt s gyermeknevelő anyákat kezeik közül ki hagyják sikamlani. Továbbá szőgyen, hogy világ teremtesé óta, mind ekkor férfiak tartották fen a nököt s nem engedték meg, hogy a nők saját önfentartásukról gondoskodjanak, hanem nökül vettek őket s holdogok voltak.

Ma azonban a férfiak közt vannak olyanok, kik nem érdemelnek nökül egy jószívű és lelkes hölgyet, mert durvaságuk sokkal nagyobb, mintsem egy jó, becsületes nő leélhetné velök az életet. Számtalan példa van rá, hogy a szőgyenő nő tékozló férje gorombaságait gyermekei érdekebebe türi és szenvedí. Ily esetben vajmi kívánatos lenne egy nőre nézve, ha hivatala, vagy mestersége volna, hogy általa önfentartáshoz tudna jutni. Az ilyenekért is kiálló szükség van a nők egyenjogósultságára.

A könnyelműen tékozló, kicsapongó, durva férj rosszabb a vadállattal. Ha a vadállatokat tekintjük, míg az anya nevelgi gyermekeit, a him jár vadászatra s ha szakmányra talál, meggyilkolja viszi párjának s felrevonulva büszkén szemleli a család lakmározását, ő csak a maradékot fogyasztja el.

Az éremnek azonban két oldala van. Van sok oly eset is, midőn a nők igyekeznek fejükre tenni a férfi kalapját és nem csak férjüket, hanem az egész ház nép fölött uralkodni. Egy ismerősöm felsőge annyira emancipálta magát, hogy férje kezéből minden hatalmat sikerült kiragadnia. Feltűzte férje kalapját s körül nézve megpillantott egy hálófőkötőt s azt a férj fejére huzta. Hogy és mikép érezte magát a

bolgrát, mire a felső ruha a földre hull. Később lecsatolja az övét és azzal együtt a szoba belsejébe dobja a többi ruhát is. Pár pillanat múlva a fiatal ember gunyosan felnevet, majd meg így beszél:

— Láttalak, de nekem nem kellesz és másoknak sem kellesz, ha megtudják a gyalázatodat, hogy akkor hagytalak itt, mikor már kikapcsoltam a mellbolgródat és lecsatoltam a derékövödet.

E szavak után az udvar felől gyorsan siető lépések zaja hallatszik, majd két villanás fényesíti meg az éjszákát; de mire a lövés dördülése felhangzik, Rankó már átvette magát a kerítésen és elmenekült.

Ez éj után a két család közt aldatlan harcz keletkezett. Nálunk ennek a neve vérbosszu, abban áll, hogy a gyűlölködő család minden tagja halálra keresi a másik család minden tagját és viszont. Férfiak, nők, sőt a kést megragadni tudó gyermekek is ott gyilkolják egymást, a hol találkoznak. A két család hamar kiirtotta egymást; az egyikből csupán Rankó, a másikból csupán a meggyalazott leány maradt életben. De ezek nem gyűlölték egymást; hiszen a leány jól tudta, hogy a leány annak idején az apja parancsára cselekedte meg azt a . . .

Rankónak nem volt többé maradása az emberek között. Bujnia kellett a nagy erdőket, nehogy a zaptiék kezére kerüljön, a kik üldözték. Mert más most a törvény, mióta a svábok elfoglalták az országunkat, mint hajdan, a

A „DEBRECZENI“ TÁRCZAJA.

RÉVBEN.

*Fenn akadt horgonyom, kikötöttem immár,
 Viharvert ladikom lágy habokon hintál,
 Szélvész helyt arcomat fuvalom csökössza,
 Vészmadár helyt dalát csalogány csattolja.*

*Kilépek a partra, rózsalomb fedez el,
 Megnyílik előttem egy forró hű kebel,
 Érettem dobogó, utánam epedő, —
 Nincs több a világon ily biztos kikötő!*

Igmándi Miklós.

Hosszú haj.

— Rövid történet. —

I.

A szerajevói kormány végre is megszokta Omer-Agics Rankónak. A vakm-ró haramiának viselt dolgait és ezer aranyat tűzött ki a fejére. Ennyi kincsért érdemes volt vállalkozni rá egy másik haramiának, hogy Rankót elfogja. — El is fogta és a hatóság kezébe adta. — A hatóság Rankóval röviden bánt el. Hamarosan felakasztatta és a testét ott földeltette el a bitófa tövében.

De ha ott domborult is az a frisen hantolt sir a bitófa tövében másnap már koszoru diszlett rajta. — Gyönyörű koszoru,

melynek virágát nem fonál, hanem sok-sok ezüstfényű, hosszú, női hajszál tartotta egymáshoz fűzve.

II.

A vén Milena ott lakik künn, a város-végen. Szép, nagy kőház a lakása, melyhez azonban talpalatnyi földje sincs. Az öreg abból él, hogy olesó pénzért kitűnő kávét főz annak, a ki e végből tér be hozzá. — Messze földön híres az ő zamatos, illatos kávéja.

A helyőrség tisztjei minden délután el látogatnak, hogy megigyak a kávéját és meghallgassák a meséit. — Mert Milena szivesen mesél naphosszant, ha figyelmes a hallgatóság és a meséi érdekesek is, tanulságosak is.

III.

Rankó nem a maga jószántából tért arra az életre, — mesél Milena. — A sors terelte őt rá. — Az apja haragosa volt Ibrahimnak hosszú éveken át. Így hát méltán lepett meg mindenkit, mikor híre járt, hogy a Rankó apja megkövette Ibrahimot, ezt a békés, jó törököt. A világ azt mondotta rá mégis, hogy szomszédok, hát éljenek békén egymással; legyenek jó szomszédok.

A Rankó atya, meg Ibrahim anyyira megbékéltek egymással, hogy elhatározták a gyermekeik összeházását, noha a Rankó atya kereszttyén, — Ibrahim pedig mohamedán volt.

A leánynező idejét nem kellett kitűzni; tudja azt minden bosnyák legény. — Így hát

férj a fejkötőben? nem tudom, hanem azt láttam, mikép a nő férje kalapja alatt igen meg volt elégedve.

Egyszer az jutott eszébe, hogy ő, mint házigazda (?) nem kíván tétlenül élni a világon, hanem meg akarta mutatni, hogy, ha már férje kalapját felvette, meg is keresi a ház fenntartására való pénzt s egy kis szatocsboltot nyitott. Kereskedése egy kis vágott fából, szappan, dohány, galand, czernából s egyéb apróságból állott s oly utca sarkán, hol többnyire gazdag emberek laktak. Üzlete tehát nem igen jól ment, kis jövedelméből rangjához képest nem tudta föntartani a házat. Tehát a férj, ki valamely alsóbbrendű hivatalnok volt, minden keresményét a feleség kezébe adta, csak oly apróceprő bevételeket tartott meg, melyekről neje mit sem tudhatott. Ezt pedig azért tette, hogy magán szórakozásához ne kelljen az asszonytól pénzt kérni. Nem is kért soha, mert dugaszban mindig volt annyija, a mennyire éppen szüksége volt.

Tehát a férj lemondott a ház gondozásáról s cserében annyit kapott, hogy teendői elvégzése után hazament, leült a terített asztalhoz s jól ebédel, aztán felöltözve ismét dologai után látott. Minden félhónapban tartozott neje-nek számot adni a bevételekről, a mennyiben kiadásának nem volt szabad lennie, tehát arról nem is adott számot. Ötönyt is felesége vásárolta az utolsó nyakra valóig, persze saját izlése szerint, gyakran úgy felöltöztette, mint egy harlequin-t, csupán a csörgő sapka hiányzott fejről. Ily teljes díszben az utca-gyerekek utána sejelegtek s nagyokat kacagtak rajta.

Ezen nő sokszor panaszkodott előttem mostohaaság felől, hogy neki magának kell minderről gondoskodnia, mert férje tulságos gyáva, semmire nem gondol, a házhoz semmit nem szerez, az ő fején fekszik minden teher. De ha férje azt találta mondani: „majd vezetem hát én a ház gondozását, volt ezért mit hallgatnia. Te ilyen és olyan! mit tudnál te? semmit... tudom, ha rád volna bízva a háztartás, félév alatt tönkre menne. Én csak vagyok asszony a talpamon s mindent tudok, mégis oly nehezen mennek dolgaim, mint egy vízi malomnak a Szahara sivatagon. Tudom, hogy akkor hasztalan jönnél haza ebédre, mert üresen találád a tálat

Ily körülmények között a szegény férfinak nem marad egyéb, mint hallgatni és tűrni.

E szerint jogom van reményleni, hogy az ily leigázott nő nem lesz ellene a női egyenjogúságnak, hanem mellette fog élethálóra harcolni csak azért is, hogyha életpárjának kedve tamadna e szép, de mulandó világból az örök nyugalomra átköltözni, más szelid angyal a derék és szorgalmas özvegy férfi szíven örömet kopogtatna annak tudatában, mikép oly szelid és jó természetű szív alatt boldogul lehetne nyugodni.

A nők egyenjogúsága mellett fognak küzdeni azon urak is, kik a hölgyek keresményére

vannak szorulva.) Azon szerelmesek is, kik az egybekeléshez a szülei beleegyezést nem nyerték meg. A magas rangú hölgyek is, hogy az országháza bejutva) a férfiakon uralkodhassanak. A hivatalnokok is, hogy míg nejeik a hivatalban időznek, addig, otthon nő-udvarlóiikkal mulatva vissza adhassák a kölcsönt.

És mi békés, szelid polgárok, kik szeretetreméltó nőinkkel mindenünket megosztottuk, örömet osztjuk meg az egyenjogúságot is, mert Isten azt mindnyájunknak egyformán adta éppen úgy, mint az életet. S valamint nincs jogunk elvenni életüket, úgy az egyenjogúságot sem vehetjük el tőlök.

Ujdonságok.

* **Hősök ünnepe.** Az 1849. aug. 2-án Debreczen alatt dicső halállal kimúlt honvéd hősök emlékezetét tegnap fölújította ismét a kollégium lelkesei tanuló ifjúsága s a város hazafias közönsége. Negyvenhárom éve már, hogy a drága csontok ott porladoznak a temetői hánt alatt; de emlékek még ifjú s hinniük kell, hogy örökké ifjú marad. míg a magyar név élni fog. S ha más nemzet oly kegyelettel, mondhatnók rajongással csügg martírjai emlékére, ne tenné ezt a magyar, mely nemzet a legdicsebb ezeréves multat tekint vissza, mely nemzet büszkén mondhatja: »En voltam a népek romboló zivatárja közt Európa védpajzsa, én voltam, a ki a szabadságot a legszebb s legdicsebb harcokat vívtam! Voltak és vannak nagy embereim, voltak és lesznek, ha kell martírjaim!«

Csak a debreczeni városi tanácsnak, melynek hazafias voltát egyéb tekintetekben talán elismerjük, nem martírjai azok a hazáért dicső halált halt felistenek, kik a debreczeni temetőben nyugosznak. Egy kintetetés a felsőbb helyről bizonyára értékesebb, mint hazafias kötelességük teljesítéséért a lelkiismeret elismerése. — A helyett, hogy a polgármesterrel és alispánnal élükön — a főispánnal nem is szólunk — kivonulnának teljes díszben a város és megye tisztviselői ünnepelni azoknak emlékére, — a kik öertük is küzdöttek, öertük is haltak, akiknek szent harcra nélkül nem is választották volna őket ama helyre, hol tényleg állanak, a helyett, — mondjuk — mintha e nap semmi jelentőséggel sem bírna, pipázva hallják a »tömeg- larmáját s még nem is képviseletetik magukat az ünnepélyen. — Szép dolog! Méltó hozzájuk! De kár nekünk ezzel még többet is foglalkozni; majd a csontjai csata emlékeire tartani szokott gyász-misén remélhetőleg ott fognak imádkozni a város vezerei, szent áhitattal telve el a zarnokság szolgálatában idegen földön elhunyt zsoldosok emléke iránt s feledve a szabadsággért és hazáért dicső halállal kimúlt hősök emlékeit!

Az ünnepély lefolyása következett volt: 1/2 5 órákor gyülekeztek a város hazafias egyetemes 5 órákor indult ki a menet az ifjúság éneke mellett a temetőbe. Ott voltak: a főiskolai ifjúság a tornaegylet és énekkar zászlói alatt, a függetlenségi part, iparos ifjúság és acsifjúság is ujjonnan felszentelt lobogójával. A 13 óra honvéd Seb és György elnök vezénylet alatt vonult ki megtépett harci- és gyászlobogójával.

A temetőben, mely koszorúkkal volt elhalmozva. Díszes egység Mihály 4. th. adta

*) Az ilyen alaváló férfiak véleménye mit sem nyom a latban! Szerk.

*) Ettől óvjunk meg az ur isten bennünket! Szerk.

Miért is vagy az I...

— Elmegyek tőled messze, nem látsz majd soká, talán évekig. Körülözlönlének az udvarlók, mert szép vagy, nagyon szép. Mért is vagy az? .. En szeretnélek úgy is, ha az nem volnál. Talán jobban, örültebb szerelmelem. Így féltetek, hogy nem leszesz enyém... Az enyém! Ah! az enyém! Ki vagyok én, hogy erre föl merem nyitni számat? Ki, hogy föl merem rád emelni szememet? ugy-e? Egy földhöz ragadt szegény, kinek minden kincse fejébe-szívébe van ki előtt magasztos, de sivár, hálátlan pálya áll — s a cél még messze. Mióta szeretlek: azóta még messzebb. — Hisz addig eszembe se jutott esztendővel mérni az utat; s most zaklatott lelkem nem tesz egyebet, mér — számot: mennyi még odáig? Minden nappal közelebb-közelebb megyek hozzá s mégis, mintha a cél futna előttem; kétségbeesve nézek utána: nem érem utol — tán a sirig sem! ... Addig te nem lehetsz az enyém; nem leszesz nekem más, csak kinzó győtrelem, mely szomju ajakkal szívja véremet.

Addig te százszor is elfeledsz... addig talán... hiszen te szép vagy. — Miért is vagy az? ..

Elhallgatott. Láz égette homlokát oda fektetve a lány hideg, főhéher kis kezére, könyeivel, csókjaival borítva azt.

A lány fölé hajolva, ajka forró lehevel suttogott fülebe.

— Nem! édes! nem feledhetlek el soha; szíved tőd; nyugodjál meg. — Féltsz, mert szép vagyok. Te mondod; neked elhiszem. De lásd szegény vagyok ám. Kinek kell egy szegény. Ha a mennyet rabolta is meg szépségéért? Ne félt! — várok rád bízva,

elő a debreczeni csata történetét, lelkes szavakkal kísérve, majd Szilágyi Imre 4. th. szavaltta el János s Zoltán esküdt felügyelőnek ez alkalomra írt »Hősök sirján« cz. leendő hazafias költeményét, mely nagy hatást keltett, közben a városi dalárda énekeit, mely egyetlet büszkén vallunk magunknak s tegnap megerősödünk ama hitben, hogy dalárdánk a pesti dalárdukéval a legszebb koszorúval tér haza.

Az emlékkertben Nagy Kálmán joghallgatóságot el M. Kovács Gyula »Árpád siri alma« cz. költeményét erős érczes hangon, általános tetszés között. Majd a dalárda énekeinek hangjai mellett Kossuth Lajos és a 48-as honvédek éltetése között oszlott szét a hazafias közönség.

(Megjegyezzük még itt, hogy a honvéd sir feledtetése a kir. ügyészség eszközölte, holott ez is a városi tanács gondjai közé tartoznak. No de annak — más gondja van! Szerk.)

* **Lukács miniszter első reformja.** A kik a legutóbbi napokban vasuton utaztak, hallhattak eleget az új vezényszót: I n d u l á s! Mikor elcsendül a harmadik csevegés, elcsivított a mozdony füttye, elhangzott a kalauz trombitájának szava, már nem a megszokott »me-hete« következik rája, hanem az új vezényszó, az »indu-lás«. Vajon az új kereskedelmi miniszternek első reformja ez, bizony nem tudjuk, de nem lehet tagadni, hogy szében, katonaságtan bangzik az új vezényszó és hamar feledtetni a »mehetet.« Csak Pokrócz Ádám fog nehezen leszokni az ő népszerű vezényszaváról.

* **Felhívás az erdőbirtokosokhoz.** A földmívelési miniszterium a következő felhívást teszi közzé az erdőbirtokosokhoz: Azok az erdőbirtokosok, kik az 1879. évi XXXI. tcz. 165. §-ban megjelölt kopár- és futó homokterületeken a jövő 1893. évben erdősitni szándékoznak, s e célból az állam részéről csemetékben ingyen részvételt kívánnak, felhívattak, hogy ebbeli a rendelkezésre álló csemetemennyiség határáig s a jelentkezése sorrendje szerint teljesíthető, 50 kros bélyeggel ellátandó kérelmeket annak megjelölésével, hogy mely közseg határában hány kt. hold nagyságu, mely talajnemhez tartozó területet, mely fajtól és hány éves csemetékké óhajtanak beültetni, s továbbá, hogy a csemeték mily czim alatt, mely vasuti állomásra, és a következő év tavaszán avagy őszén küldendők-e, a folyamodó lakhelyének pontos megjelölése mellett, — legkésőbb folyó évi december hó végéig a miniszteriumnál adják be s azt, hogy a kérdéses területnek közigazgatási szempontból való beerdősítése szükséges, akár az illető közigazgatási erdőszeti bizottság elnökének, akár a kir. erdőfelügyelőnek iratával igazolják. A csemeték árát s azok csomagolási költségét az országos erdei alap fedezi, míg azoknak gyorsárú szerinti szállítási díját, melyre nézve a hazai vasutak mérséklést engedélyeztek, az átvétel alkalmával a jelentkező erdőbirtokos viseli. Figyelmeztetnek az erdőbirtokosok, hogy a kérvények benyújtására megszabott határidőn túl, elkésve beérkező, avagy fentebbi keltekeknek meg nem felelően felszerelt folyamandványok figyelembe nem vétetnek.

* **Társas vacsora.** A helybeli »Iparas kör« saját kertbelyiségében, folyó hó 7-én este kedélyes társas-vacsorát rendez, melyet verseny-kuglizás és a kisorsolt teke- és röp-pálya részvény-értékek kiosztása előz meg. —

türellemmel. Ez a kéz mindig a tiéd, ha késő, ha soká. — Bizol-e bennem? Nézz rám, — felelj!

— Bizom édes... bizom...

És bizott. Egy év eltelt. Nem látták egymást azalatt egyszernél többet. Leveleztek. — Egyszer a lány válasza sokáig késett. Végre megjött:

Föll kell áldoznom magam szüleit, testvéreimért. A legnagyobb lány, tudod, én vagyok Nem állhatok utjokba testvéreimnek. Ha rád várakozom, itthon vőnülnek. Így parancsoltak. Ne átkozz; pap vagy: tudnál-e átkozni? Csak felelj el. Kezem másé, de szíved tőd itt is, a siron túl is. Elkísér-e oda is szerelmed? Hogy nem fogsz átkozni: bizonyist be azzal, jöjj el esküvőmre s te add rám áldasod. Várak... Könyöröghets-e annyi áldást istentől, mennyi az életem átkát megváltani bírja.

Ádasodra bucsuzva vár, — ki örökre a tied.

Nem ment el. Nem azért, mert kegyetlen játkot, guny olvasott volna annak a levelnek csak egy szavából is. Ő tudta legjobban, hogy föll kell áldoznia magát. Nem ment el, mert nem volt hozzá — le-fiereje.

Gazdag férj karján halvány ifjú nő találkozik valakivel. Köszönnének mind a ketten s a szó visszafajított sóhajja fagy ajkaikon. — Csak szemek beszélnek:

— Boldog vagy?
— Nem!
— Szeretsz még?
— Örökké!

Tóth József.

Részvételi díj 80 kr. Ez alkalommal a kör eljárája minden t. tagot aláírási ívvel keres fel, de mindazokat, a kiket esetleg nem találhatna, felkérjük, hogy a kör helyiségében kitett aláírási íven neveiket — a létszám idejében leendő megállapíthatása érdekében — feljegyeznék sziveskedjenek. Tisztelettel a rendező bizottság.

* **Jubiláló egylet.** A magyar izr. kézmű- és földmívelési egylet Budapesten a f. évi november hó elején ünnepi fennállásának 50 éves jubileumát. Felszázados fennállása alatt ezen egylet, melynek célja szegény és árva fiukat kézművesekké és földmívelőkkel felnevelni, jelentékeny áldozatokkal sok száz gyermeket mentett meg az anyagi és erkölcsi romlás örvényéből, kik mint derék mesteremberek a társadalom hasznos tagjává lettek. Ezen egykori növedékei az egyletnek a tervezett jubileum alkalmával az egylet iránti hálójának és elismerésöknek kifejezést kívánnak adni és elhatározták, hogy az egylet jubileumi ünnepén testületileg részt vesznek, az egyletnek üdvözlő iratot intéznek és egy megfelelő jubileumi emléket (esetleg alapítvány) létesítenek. Minthogy pedig az egylet egykori növedékei közül számosan Debreczen vidékére is kerültek, a jubileumi rendező bizottság lapunk utján kéri az illetőket, hogy az említett jubileum ünnepén megfelelő formában részt vegyenek. Jelenlétek és netáni levelek a nevezett egylet titkári hivatalához (Budapest VIII. holló u. 4. sz.) intézendők.

* **Zsebóra-sport.** A sportkedvelő Albióban jelenleg egészen új fajtájú sport divik. Az ugynevezett zsebóra-sport. Ezt a sportot a következőképen űzik a versenyzők: a zsebórákat átadják a starternek, aki azokat egyelőre igazítja, egy szekrénybe zárja. Ezután fogadáásokat kötnek. A nyerő az lesz, kinek az órája bizonyos meghatározott idő alatt a leggyorsabban járt. A sportnak egy másik módja következő: az órák egy tál vízbe rakják s itt az a nyertes, kinek órája a legkésőbbben állt meg.

* **A kolera istennője.** Ilyen is van s természetesen a kolera bölesőjében: Indiában. A neve: Marce (a romboló nő), déli Belgáliában pedig Oola Bechee. Bálványképe mai napig is látható egy kalkutai templomban. Eredetéről a következő legendát beszélék:

Ezelőtt sok, sok idővel egy vén asszony az erdőn egy sajtáságos alakú követ talált. Haza vitte, megmutatta egy papnak, a ki kijelentette, hogy az a kolera istennőjének a bálványképe, a melyet az istennő maga dobott le az égből, arra a célra, hogy az emberek imádják. A pap egyuttal meg is tartotta a köbálványt s annak módja szerint fel is avatta, gazdag áldozatot hozván annak.

A derék pap pompás jóvedelemre lett szert az ő bálványa révén, a mely a gazdag ajándékokért — legálább a pap állítása szerint — megkímélte a kolera-haláltól az adakozókat.

A bálvány a pap családjában nemzedékről-nemzedékre szállt. Idők folytán a bálvány titokban megváltoztaták.

Jelenlegi formájában a bálvány egy fej nélküli való kötest, a melyet egy keselyű marczangol; a keselyű hátán ül Marce istennasszony, négy kézzel, a melyeket úgy nyújt ki, mintha össze akarná fogdosni az embereket: balra fölé áll Munzsa, a Kigyók királynéja, jobbra Zsiva, a pusztítás angyala.

* **A nánási ref. egyház állapota.** Szeretett egyházunk úgye talán Magyar- és Erdélyországban paratlan. A vétkes lanygság, mely évtizedeken át tartott, az egyház pénztárának óriási hátrányára vált. A lelkesurak kezelték külön a harang jóvedelmét s azt a hogy ok akarták, fizetéseikre elszámoltak valahogy. Az egyházi pénztárnokot az egyház-tanács elnöke nem számoltatta, mert ő is használt belőle, mint az később kiderült; jóformán egyháztanács-gyűlés 14 hónapig nem tartatott, ha egy presbyter merte az évi számadást említeni, az elnök letorkolta, így óriási bajban szenved egyházunk pénztára, mely megkarosodásnak nem az egyház- vagy iskola-szolgá az oka, hanem az egyháztanács elnöksége. 5000 frtot megközelíti a pénztári hiánylat, a pár évvel ezelőtt elhalt pénztárnok számadása és nem akar senki róla tudni, hogy tulajdonképpen ki fizeti azt meg. Az egyháztanács elnöke saját 500 frtot nyugtáját nem ismeri el, azt állítja, hogy ő az összeget visszaadta az elhalt pénztárnoknak, miért van hát a pénztárnok iratai közt a nyugta? — Költségvetés nélkül kormányoztak ezen nagy jóvedelmű, mert 30 ezernél több — e gazdag egyházat; leltár, vagy ehhez hasonló, a mi a rendezés tartozik, nincs. 1000 frtot bérlét 1887-ben a Sebestény Lajos szomorú főgondnoksága idejében, és pedig az egyház föld birtokát az utóbbi bírta, elveszett, oda az 1000 frt. Most a mult jut. hó 15-én adta be a számvéző bizottság a jelentését, hogy 18,000 frt van kint egyházi adó hátrány, melynek — véleményük szerint, fele, 9000 frt, elveszendőnek látszik. Mindezek a rendtelenségnek a szomorú következményei, de ki okozta? itéje meg a közvélemény, és átkozza meg azt, ki ilyen szép egyháznak, ilyen gazdagnak vagyónával ily mostoháiul sáfárkodott. Az ügyek most már tisztázatlanok, de tetemes kár nélkül semmiképpen nem lehet kitisztázni. (r.l.)

* **Pezsögös tolvaj.** Kéz kezét mos. Szakácsnőnek és hetes legénynek előnyös egymással jó barátságban leniök. Pelda rá azon eset, mely egyik csapó-utcai kávéházban fordult elő. A történet szereplői az említettek kivül 5-6 üveg pezsgő, mely a tettes utján lábra kapott, de veszedelembe rohant, a mennyiben a szakácsnő és hetes által közös erővel egymásnak tártott. Gyilben, megívó palackok. Egy szalmá-pitányásznál.

asszonynapjában rendben tartó méz, dió stb. naneműek 11-12-én 15-én: lóvaszet: Nyers egész tartam

* **A B dőri vizsgáló** erélyesen foglalat érdeke

* **Tal** házában, emben emberi, mas szezon, halottak, ne nap előfordnyujt a félra. Ne tessék gyilkoságról

lelet. Hogy a dő királyi tudósabb u Hamle se günk mindeiránt, a ki világozástát.

* **A v** 5-én gyűlést

* **Fel** parányi ivá farao az kereste hálágerhabokat, ifju ivadéka zsebében péserencsétle

ez meg nepech-e volt csinal ezért

* **Ha** szül. Kiss J. zsef, Maria kei, Eszter kei, Zsófia úrás és neje Bor és neje l m r e, J u gyermeke, i fájdalomtelte felejtethetle

nak, v a l a P á l f f y hó 2-án e boldog háza szenvedés u

A boldogul augusztus 3-án Anna-u. vallás szerté led-utcaizai tetni. Debrás és bék végezi.

* **At** antisemiták nek, arra n — először lető, de na fordítva. Ű szereti pé megelőző f

börtönében hogy a czi ből kiépül,

* **Ju** látták ezt írja, hogy Borszéken, egy reggel vegőben: S számba lelt jobbra for

* **Fe** folyó évi 1 »Ki a legkit mel egy k több olyan hogy a val mert tanit hogy-e kö nem rossz hallgatható

ség, — a igen könny hatna le. gának a j ja, hogy a málvá, — leimet felvi

Előmeren rencz tanit de azt ne lan kitűnő czikköz u tekinteni s

tévedett. S több olt t — s itt t Lajos isko — folyton

el és kik

kr. Ez alkalommal a kör... kikerült nem talál... kikerült nem talál... kikerült nem talál...

egylet. A magyar izr... Budapest a f... Budapest a f... Budapest a f...

sport. A sportkedvelő Al... sportkedvelő Al... sportkedvelő Al...

Halálhírek. A halálhírek... halálhírek... halálhírek...

Halálhírek. A halálhírek... halálhírek... halálhírek...

ref. egyház állapo... egyház állapo... egyház állapo...

ref. egyház állapo... egyház állapo... egyház állapo...

ref. egyház állapo... egyház állapo... egyház állapo...

ref. egyház állapo... egyház állapo... egyház állapo...

vel egymásnak kölcsönös... egymásnak kölcsönös... egymásnak kölcsönös...

Országos vásár. A nagy-boldog... országos vásár... országos vásár...

A Bika égése ügyében a tüzren... bika égése ügyében... bika égése ügyében...

Talált koponya. A polgármester... talált koponya... talált koponya...

A városi közig. bizottság f. hó... városi közig. bizottság... városi közig. bizottság...

Halálhírek. A halálhírek... halálhírek... halálhírek...

Halálhírek. A halálhírek... halálhírek... halálhírek...

Halálhírek. A halálhírek... halálhírek... halálhírek...

Antifaraó. Tudjuk hogy léteznék... antifaraó... antifaraó...

Juliusi hó. A borszeik fűrdővendégek... juliusi hó... juliusi hó...

Felvilágosításul. A »Debreczen... felvilágosításul... felvilágosításul...

Felvilágosításul. A »Debreczen... felvilágosításul... felvilágosításul...

érdemelnék, de egy nagy baj van... érdemelnék... érdemelnék...

érdemelnék, de egy nagy baj van... érdemelnék... érdemelnék...

TÖRVÉNYSZÉK

Meggyilkolt uzsorás. Páratlan ke... meggyilkolt uzsorás... meggyilkolt uzsorás...

Az Etna kitörése. A cataniai legujabb... etna kitörése... etna kitörése...

Vendéglő egy tojásban. Kolumbus... vendéglő egy tojásban... vendéglő egy tojásban...

A közönség rovata. Ki volt a botrány okozója?... közönség rovata... közönség rovata...

Mennyasszonyi selyem ruhákra való selymeket... mennyasszonyi selyem ruhákra... mennyasszonyi selyem ruhákra...

Irodalom és művészet. A »Vasárnapi Újság... irodalom és művészet... irodalom és művészet...

Irodalom és művészet. A »Vasárnapi Újság... irodalom és művészet... irodalom és művészet...

Különfélék. Mark Twain mint vádlott. Mulat... különfélék... különfélék...

és erkölcséről. A vádlott maga védekezett... erkölcséről... erkölcséről...

és erkölcséről. A vádlott maga védekezett... erkölcséről... erkölcséről...

és erkölcséről. A vádlott maga védekezett... erkölcséről... erkölcséről...

és erkölcséről. A vádlott maga védekezett... erkölcséről... erkölcséről...

és erkölcséről. A vádlott maga védekezett... erkölcséről... erkölcséről...

és erkölcséről. A vádlott maga védekezett... erkölcséről... erkölcséről...

és erkölcséről. A vádlott maga védekezett... erkölcséről... erkölcséről...

és erkölcséről. A vádlott maga védekezett... erkölcséről... erkölcséről...

és erkölcséről. A vádlott maga védekezett... erkölcséről... erkölcséről...

és erkölcséről. A vádlott maga védekezett... erkölcséről... erkölcséről...

és erkölcséről. A vádlott maga védekezett... erkölcséről... erkölcséről...

vizsgálat elrendeltetett és a napokban meg fog... vizsgálat elrendeltetett... vizsgálat elrendeltetett...

vizsgálat elrendeltetett és a napokban meg fog... vizsgálat elrendeltetett... vizsgálat elrendeltetett...

Gondolatok.

A nőt szive vezérli, a férfit esze. Nők tudományban s művészetben soha... gondolatok... gondolatok...

A nőt szive vezérli, a férfit esze. Nők tudományban s művészetben soha... gondolatok... gondolatok...

A nőt szive vezérli, a férfit esze. Nők tudományban s művészetben soha... gondolatok... gondolatok...

A nőt szive vezérli, a férfit esze. Nők tudományban s művészetben soha... gondolatok... gondolatok...

A nőt szive vezérli, a férfit esze. Nők tudományban s művészetben soha... gondolatok... gondolatok...

A nőt szive vezérli, a férfit esze. Nők tudományban s művészetben soha... gondolatok... gondolatok...

A nőt szive vezérli, a férfit esze. Nők tudományban s művészetben soha... gondolatok... gondolatok...

A nőt szive vezérli, a férfit esze. Nők tudományban s művészetben soha... gondolatok... gondolatok...

A nőt szive vezérli, a férfit esze. Nők tudományban s művészetben soha... gondolatok... gondolatok...

A nőt szive vezérli, a férfit esze. Nők tudományban s művészetben soha... gondolatok... gondolatok...

Női-ruhaszövetek, gyapju voileok, mosó voileok, batist, zephir, atlas-szatin vásznak, kész fehérneműek, szőnyegek, függönyök, ágy- és asztalterítők

SZABÓ LAJOS FIAI

üzégnél.

(171) Leszállított árúk az egész idény alatt. 74—

158. AZ „ISTVAN“ GŐZMALOM TÁRSULAT GYÁRTMÁNYAINAK ÁRJEGYZÉKE.

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított s 1887. évi június 1-én életbe léptetett eladási, fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezmények szerint.

Itt helyben, kötelezettség nélkül.

Készpénz fizetés mellett, zsákkal együtt

A. Asztali dara nagyszemű	100 kiló
B. Szinte „aproszemű	16 —
0. Királyliszt	15.60
1. Lángliszt kivonat	14.40
2. Elsőrendű zsemlye liszt	13.80
3. Zsemlye liszt	13.40
4. Elsőrendű kenyér liszt	12.80
5. Közép kenyér liszt	12.20
6. Kenyér liszt	11.20
7. Barna kenyér liszt	9.60
8. Takarmány liszt	7. —
11. Firok korpa zsákkal	4.40
11. „ „ zsák nélkül	4. —
12. Durva korpa zsákkal	4. —
12. „ „ zsák nélkül	4.20
12. Csirke buza zsák nélkül	3.50

A zsákok súlytartalma, teljsúlyt tiszta súlynak véve

A. B. 0—6 számig	85. kilogramm.
7. és 8. szám	70. „
11. és 12. szám	50. „

(5.) Debreczen, 1892. július 23.

Férfi chifon ingek

a hírneves Schroll-féle chifonból
1 frt 90 kr, 2 frt 20 kr, 2 frt 60 kr

GALLÉROK,
k e z e l ő k,
NYAKKENDŐK,
harisnyák, keztyük.

Napernyők.
e s e r n y ő k.

Kész mosó gyermek ruhácskák,
Brassói posztók,
TRICOT
Peruvien és Doskin.

SZABÓ LAJOS FIAI

CZÉGNÉL.

Uj temetkezési intézet!

DANKÓ MIHÁLY

jól berendezett

temetkezési intézete

DEBRECZENBEN,

Czepléd-utca 2155. szám alatt, a gyógyszerházzal szemben.

Becsés tudomására hozom, miszerint: a nagyérdemű közönség elismerő bizalmánál fogva üzletemet fokozatosan oda fejlesztettem, hogy a temetkezéshez megkívántató

éroz, fa és mindennemű behuzott, egyszerű és diszes koporsók, halotti kellékek, gyászokcsik, legszebb kivitelben,

a gyászoló felek igényeihez mért **tisztességes olcsó árért**

szolgáltatnak ki. Főtörekvésem leendő után is a szolid verseny betartása mellett a szigorú pontosság és figyelem.

Elvállalok mindennemű temetések rendezését, helyben, mint vidéken. — Ha használhatást minden irányban.

Ércz, mű, és élővirág koszorúk előállítását szalag felirással — vagy a nélkül — a kor kívánalmaihoz mért olcsó árért.

Kérve a n. é. közönség pártfogó támogatását, hogy a szomorodott felek igényeit továbbra is méltányosan elégíthessem ki.

Debreczen, 1892.

Kiváló tisztelettel:

DANKÓ MIHÁLY.

(7.) 11.

Mária-czelli Gyomor-cseppek

Máryszertien hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, biztos lehelet, felhajtás, savanyú lehelet, hasmenés, gyomorégés, felesleges nyálkiválasztás, sárgaság, unór és hénys, gyomorgörcs, székülés.

Hatallós gyógyszernek bizonyult fejátsáánál, a menyinyben ez a gyomortól származott, gyomorbetegségek eltekelésével itallokkal, gilyzták, májbajok és hámoroidáknál.

Emeltt bajoknál a **Mária-czelli gyomor-cseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit szaz meg szaz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr. — Magyarországi foraktár:

Török Jozsef gyógyszerháza
Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírás tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom”

A **Mária-czelli gyomor-cseppek** valódián kaphatók.

Debreczenben: Miha Lovits István, Dr. Rotschnek Emil, Tamássy Béla, Tóth Béla és Balázs Ödön; — Ér-Mihályfalvan: Mátray István; Diószegen: Vaday L. Hadházi Zoltán; Farkas Ödön, Hosszu-Palyiban: Sárosy Imre, Kabán: Horváth Kálmán gyógyszerész 522. uraknál. 43-34.

Margit

GYÓGYFORRÁS

MAGYAR SELTERS.

Borral használva a legegészségesebb ital.

Van szerencsénk teljes tisztelettel tudatni, hogy Margit telepünkön a „Margit” (Magyar Selters) gyógyviznek eddig is legújabb rendszerű kezelését újra tökéletesítettük. Gyógyvizünket új czimkével ellátott új alakú, az eddigieknél erősebb üvegekben, a viznek változatlanul maradását biztosító erős dugaszolással és ónkupak-elzárással hozzuk forgalomba, mely újításra szives figyelmét felhívjuk.

Dr. Karlovsky utóda
a Margit gyógyforrás igazgatója.

Orvosi bizonyítványok.

1892.

Dr. KORÁNYI FRIGYES,
kir. tanácsos, egyetemi tanár, a budapesti m. kir. tud. egyetem I. belgyógyászati kórodájának igazgatója.

A Margit (Magyar Selters)-gyógyvizet sokszorosan használván, úgy magányakorlatomban mint a vezetésem alatt álló egyetemi kórodán azt jó hatásúnak találtam: a nyákhártyák, főleg a gyomor és légutak nyákhártyáinak hurutos bántalmainál. A használatban levő egyéb vizektől, melynek a Seltersi, Radem, Vichy stb. különbözik e viz csekélyebb szabad szénas tartalmánál fogva, s azért oly esetekben, midőn vérzések lehetősége forog fenn vagy a vérkeringési szervek izgatásától kell tartani, a szénasavdúsabb vizek fölött előnnyel bír.

Dr. KÉTLY KÁROLY,
egyetemi tanár, a budapesti m. k. tud. egyetem II. belgyógyászati kórodájának igazgatója.

A „Margit” (Magyar Selters)-gyógyforrás vizét, mely a tiszta szikéleges ásványvizek sorába tartozik, részint magányakorlatomban, részint a vezetésem alatt álló egyetemi belgyógyászati kórodán, hosszú idő óta használom, s azt a gyomor, belek, húgyhólyag, főleg pedig a légzőszervek hurutos bántalmainál legjobb eredménnyel alkalmaztam. E viz más hason vegyi összetételű vizek közt, mint a Seltersi, Gleichenbergi, Giesshübli stb. kisebb szabad-szénas tartalmánál fogva bir előnnyel.

Kizárólagos
főrektor **ÉDESKUTY L.** cs. és kir. és szerb. kir.
Budapesten, Erzsébetvár 8. sz. udv. ásványviz-szállítónál

Ügyszintén kapható minden gyógyszerháztában, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Előfizetési helyben, vagy
Egész évre . . .
Félévre . . .
Negyedévre . . .
Egy hóra . . .
Egyes
Alap szerkesztési
tervezés a szerkesztés
1702. sz. 1. rész
Előfizethető
Teleki K. Lajos
és a kiadóhivatal
1702.

Magyar
sége és czi
zetiségekkel
szulja meg
Csak
csapat, ho
memorandu
szemtelensé
hamis, igaz
sei iránt kö
árlást kö
fentartó áll
Csak

Vasilek, a
kelek és
rossz indu
havasi vad
gatták, ho
Vasváry P
összerakott
Semmi sem
embereknek
gét, félve
ostobaságát
való törekv
meg egy sz

Hiszzen
ellen harcz
ha az oláh
havasok ke
mert az ol
lomnak vo
annak szolg
kiismeretlen

Csak
egész orsz
laczfalusi
nizsterelő
levelekben
biztonságot
szemére lo
az Emke o
tételt kér
hatóságilag
lés, a mely
ország törv
rokat, buj
doznak egy
nek széles

A „DE

AZ EN

(Can
Mivel szel
eredetét kéts
még mindig
tom mindaz
melyből mind
hogy az emb

E bizony
teteket lehet
szünk azzal,
vonatban. Eg
arra, hogy eg
domány kerü
halmaza, han

Jegyezze
mai korban
szemben. Vag
regétan azon
csodás módon
vagy pedig
megelőző faj
utján, a testi
sülése folytán
föltetésből ki
nünk, hogy r
latfaj, az ele
egy külön te
második csak
többiek atfaj
maztak. Lass
jutunk, ha a
Az első
emberi test s